

løse det akutte rekrutteringsproblem på arbejdsmarkedet, sådan som det er i øjeblikket. Det er det, vi prøver at løse med den her forsøgsordning, der skal løbe ganske få år, og hvor vi prøver at løse det akutte problem. Det løser man ikke med de metoder, fru Barfod anviser.

Kl. 14:04

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 14:04

Line Barfod (EL):

Vi løser vel et akut problem i stedet for at skabe et endnu større problem, hvis vi sikrer, at folk ikke flygter fra det offentlige og over i det private, så der måske i stedet kunne komme flere ansatte til det offentlige og løse de meget væsentlige opgaver, vi har dér, og så der ikke bliver endnu flere, der bliver slidt ned, af dem, der bliver tilbage for at tage sig af vores ældre, vores syge og vores børn, tage sig af veje, parker, skoler osv.

Jeg siger ikke, at hr. Mikkel Dencker skal sætte sig ned ved forhandlingsbordet og forhandle sammen med KL og FOA og Sundhedskartellet. Jeg spørger, om Dansk Folkeparti ikke skulle være optaget af at sikre, at der kommer flere penge at forhandle om, så man kan sikre, at der kan være nogle offentligt ansatte i fremtiden, frem for at man her er optaget af at belønne dem, der har været så heldige at have et godt helbred, ved, at de så oven i købet også får en pose penge, ud over at de kan blive ved med at arbejde, hvad mange af dem jo kunne i forvejen.

Kl. 14:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:05

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må sige igen, at jeg synes, det er to vidt forskellige problemstillinger, som fru Line Barfod får blandet godt og grundigt sammen her. Det, vi behandler her, er simpelt hen den gulerod, vi giver, for at folk bliver et par år ekstra på arbejdsmarkedet, og det er for at løse et akut beskæftigelsesproblem, og det blander fru Barfoed sammen med at løse et meget langsigtet problem. Og jeg kan slet ikke tilslutte mig, at de to ting hænger sammen.

Kl. 14:05

Formanden:

Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger til ordføreren. Så er det hr. Jesper Petersen som ordfører.

Kl. 14:05

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Regeringen har givet især de bedst stillede store skattelettelser i sin levetid. Med lovforslagene nr. L 160 og L 161 er intentionen godt nok at øge arbejdsudbuddet ved at vifte med pengesedler foran danskere, der nærmer sig efterløns- og pensionsalderen, men faktum er, at vi kommer til at kaste en lille milliard kroner efter de danskere, der allerede i dag arbejder, til de er 65 år. Den gruppe er kendetegnet ved at være den bedst uddannede, den bedst lønnede og den mest ressourcestærke i de pågældende årgange.

Den gruppe får 100.000 kr. mere i skattelettelser, men de buschauffører, SOSU-assistenter, slagtere og jord- og betonarbejdere, der altså ikke kan mere, når de fylder 60 år, eller som måske har måttet stoppe endnu tidligere, får ikke del i guldets. Det er socialt skævt, og det er hamrende uretfærdigt.

De 800 mio. kr. om året, forslaget koster, når det er i fuld effekt, mener regeringen så kommer ind igen automatisk, fordi arbejdsstyrken vil øges med 4.000 fuldtidspersoner, og det vil få pengene tilbage i statskassen. Men det er jo altså et meget, meget usikkert skøn, når man skønner, at der lige præcis skulle komme arbejdskraft svarende til 4.000 fuldtidspersoner mere ud på arbejdsmarkedet. Det siger man selv i lovforslaget, og flere høringssvar sætter også spørgsmålstegn ved, om den spådom er rigtig.

Viser det sig, at den ikke er det, vil alle andre danskere komme til at betale hver en krone, der ikke bliver tjent hjem af et større arbejdsudbud, til dem, der har kræfter og helbred til at arbejde på fuld tid, til de bliver 65 år og altså kan få en skattelettelser på 100.000 kroner.

Regeringens egen arbejdsmarkedskommissionen kritiserede i sidste uge forslaget i skarpe vendinger for at være det mindst effektive og mindst lønsomme tiltag til at øge arbejdsudbuddet. Kommissionens formand Jørgen Søndergaard mente, at der var tale om en niche på arbejdsmarkedet, og at man med tiltaget vil få alt for lidt for de mange penge, og der er en stor usikkerhed.

Om arbejdsudbuddet bliver øget i det omfang, regeringen mener, kan sagtens vise sig slet ikke at holde stik.

For det første er antagelsen, at der bliver ved med at være så stor mangel på arbejdskraft som nu. Men konjunkturerne er ved at vende, og hvis der ikke er arbejde at få, kan man jo lokke